वाण्याङ्गरा धुवा सीद्ति स्थिरा सीद्त्येतद्यो प्रतिष्ठिता सीद्ति वाचा चैवैन-मेतत्प्राणेन च चिनोति वाग्वाग्म्राग्नः प्राण इन्द्र रेन्द्राग्नोग्ग्रियावानग्रियावत्य-स्य मात्रा तावतैवैनमेतिचिनोतीन्द्राग्नी वै सर्वे देवाः सर्वदेवत्योऽग्नियावानाग्न-र्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनमेतिचिनोति ॥ ५८ ॥ तदाङ्गः । कस्माद्स्याऽग्रिग्रिग्रीयत उड़ित यत्र वै सा देवता व्यस्र असत तादिमामेव रसेनानु व्यक्तरतं यत्र देवाः स-मस्कुर्वस्तद्नमस्याऽ व्वाधि समभर्त्सैषैकैवेष्टकेयमेवेय७ द्याग्रर्सेय हि सर्वाऽग्र-श्रीयते सेयं चतुःस्रितिर्शो ह्यास्य स्तरमाचतुःस्तरम रुष्टका भवतीमा७ क्यनु मर्वा रुष्टकाः ॥ ५१॥ तदाङ्गः । यदेवमेकेष्टकोण्य कयं पञ्चष्टक रतीयं न्वेव प्रथमा मृन्मयोष्टका तथात्कं चात्र मृन्मयमुपद्धात्येकैव सेष्टकाय यत्पशुशीर्षाण्यु-पद्धाति सा पश्चिष्टकाथ पदुकापुरुषाऽउपद्धाति यद्धिरापश्चकलैः प्रोक्तित सा क्रिएयेष्टकाथ यत्सुचाऽ उपद्धाति यङ्लूखलमुसले याः समिध ग्राद्धाति सा वा-नस्पत्येष्टकाथ यत्पुष्कर्पणम्पद्धाति यत्कृमं यद्धि मधु घृतं यत्कि चात्राज्ञमुप-द्धाति सेवानं पचमीष्टकेवम् पचष्टकः ॥३०॥ तदाङः । कतर्त रुष्टकायाः शिर् इति यत उपस्पृश्य यजुर्वदतीत्यु क्विअग्राङ्गः स स्वयमातृषाया व्वाधारुपस्पृश्य यतुर्वदेत्तयो क्रास्येताः सर्वाः स्वयमातृसामभ्यावृत्ता भवन्तीति न तया कुर्यादुङ्गा-नि वाज्यस्येतानि पद्यधिष यदिष्टका यथा वाज्यद्भेज्ञ पर्वन्पर्वाञ्हरः कुर्वात्तारु-त्तयो वाव चिते प्रिर्निधीयते तद्वैतासा सर्वासा शिरः ॥ ३१॥ तदाङः । क-ति पश्वोग्गाण्डपधोषन्यश्ति पञ्चिति न्वेव ब्रूपात्पञ्च क्येतान्पशृनुपद्धाति ॥ ३५ ॥ ऋयोऽ एक इति ब्रूयात् । ऋविश्तियं वाऽ ऋविश्यि हीमाः सर्वाः प्रजा म्रवतीयमु वाज्मिमिर्स्ये कि सर्वीजिम्बीयते तस्मादेक इति ब्रूयात् ॥३५॥ म्रायो द्वाविति ब्रूयात् । अवीऽरतीयं चासा चेमे कीमाः सर्वाः प्रजा अवतो यन्मृद्यिं तबदापोऽसौ तन्मृचापश्चष्टका भवति तस्माद्वाविति ब्रूयात् ॥३३॥ श्रयो गौरि-